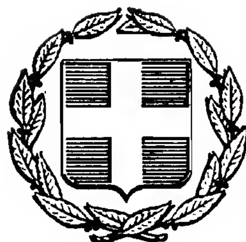

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 138

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πού κηρύχθηκε δυνάμει τῆς ἀριθ. Σ. 3903/3311/19.7.1979 (ΦΕΚ 495/18.9.79 τ. Δ΄) κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ Τηλεπικοινωνιακοῦ Κέντρου Βύρωνος — Παγκρατίου. 1

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ τῶν ληπτέων ὑπ' ὄψιν στοιχείων καὶ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν πρὸ τῆς 16.8.1923 ὑφισταμένων οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, ὡς καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. 2

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν ὁρίων τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 22.2.1980 Π. Δ/τος «περὶ ἀναστολῆς τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου περιοχὴν Ἀθηνῶν Ταύρου — Καλλιθέας — Καισαριανῆς — Ζωγράφου (Ἀττικῆς)» ἐπιβληθείσης ἀναστολῆς οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν», ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως. 3

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Περὶ μὴ χαρακτηρισμοῦ ὡς κατωκημένης τῆς περιοχῆς στὴ διασταύρωση τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Κοζάνης — Λαρίσης καὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς οἰκισμὸ Νεράιδας στὸ Νομὸ Κοζάνης. 4

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀναγκαστικῆς προσκυρώσεως οἰκοπεδικοῦ τμήματος ἐν Κομοτηνῇ. 5

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Α. 2927/435 (1)

Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πού κηρύχθηκε δυνάμει τῆς ἀριθ. Σ. 3903/3311/19.7.1979 (ΦΕΚ 495/18.9.79 τ.Δ΄) κοινῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ Τηλεπικοινωνιακοῦ Κέντρου Βύρωνος Παγκρατίου.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

2. Τὴ Σ. 3903/3311/19.7.1979 (ΦΕΚ 495/18.9.79 τεῦχος Δ΄) κοινὴ ὑπουργικὴ ἀπόφαση «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως γιὰ τὴν ἀνέγερση Τηλεπικοινωνιακοῦ Κέντρου Βύρωνος Παγκρατίου».

3. Τὴ Δ. 2652/66/20.5.1980 (ΦΕΚ 497/1980 τ. Β΄) ἀπόφαση τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν».

4. Τὴν 20061/3170/80/7.5.80 (ΦΕΚ 534/14.6.80 τ.Β΄) ἀπόφαση τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου», ἀποφασίζουμε:

Ἀνακαλοῦμε τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση πού κηρύχθηκε δυνάμει τῆς ἀριθ. Σ. 3903/3311/19.7.1979 (ΦΕΚ 495/18.9.79 τ.Δ΄) κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ Τηλεπικοινωνιακοῦ Κέντρου Βύρωνος-Παγκρατίου ὡς πρὸς ἔκταση ἐμβαδοῦ 684,40 μ2, γιατὶ ἡ ἔκταση αὐτὴ δὲν χρειάζεται γιὰ τὸ σκοπὸ πού ἀπαλλοτριώθηκε.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση διατηρεῖται ὡς πρὸς τὴν ὑπόλοιπη ἔκταση ἐμβαδοῦ 819,30 μ2 πού φαίνεται μὲ στοιχεῖα Β-Γ-Κ-Τ-Υ-Φ-Χ-Λ-Μ-Ν-Ξ-Ο-Π-Ρ-Β στὸ ἀριθ. 1326/Τ3/27.5.80 κτηματολογικὸ διάγραμμα τοῦ Διπλωμ. Ἀγρον. Τοπογράφου Μηχανικοῦ Μιχαὴλ Παπουτσάκη καὶ στὸν ἀριθ. 1326/Τ4/27.5.80 κτηματολογικὸ πίνακα τοῦ ἴδιου Μηχανικοῦ, θεωρημένα ἀπὸ τὸ Γενικὸ Διευθυντὴ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν τὴν 20.12.1980.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 25 Φεβρουαρίου 1981

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΟΒΟΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΤΣΙΟΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ τῶν ληπτέων ὑπ' ὄψιν στοιχείων καὶ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τῶν ὅρων τῶν πρὸ τῆς 16.8.1923 ὑφισταμένων οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, ὡς καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν» καὶ εἰδικώτερον τὸ ἄρθρον 62 παράγραφος 8 αὐτοῦ.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9, 10 (παρ. 2) καὶ 85Α αὐτοῦ.

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1032/1980 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος» (Φ.Ε.Κ. 57/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 7 αὐτοῦ.

4. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (Φ.Ε.Κ. 363Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 17 (παρ. 2), 68 (παρ. 3), 70 (παρ. 1), 72 (παρ. 3), 79 (παρ. 6) καὶ 125 (παρ. 2 καὶ 3) αὐτοῦ.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 107/1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀπεφασίσαμεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ὕπαρξις τῶν ὑφισταμένων πρὸ τῆς 16.8.1923 οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου δέον νὰ ἀποδεικνύεται διὰ συγκεκριμένων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ὡς λ.χ. ἀπογραφῆς, ἀποφάσεως περὶ χαρακτηρισμοῦ οἰκισμοῦ ὡς προϋφισταμένου τοῦ 1923, πράξεως τῆς Διοικήσεως, συμβόλαια.

2. Τὰ ὅρια τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω οἰκισμῶν δέον :

α) Νὰ περιλαμβάνουν οἰκοδομάς, οἰκόπεδα ἀδόμητα, κοινωφελεῖς, κοινοχρήστους ἐγκαταστάσεις, ἐκκλησίας κ.λπ.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω δέον νὰ συναρτῶνται ἄμεσα μὲ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν λειτουργικότητα τοῦ οἰκισμοῦ.

β) Νὰ προσδιορίζουν ἑνιαίαν ἔκτασιν ἢ καὶ τμήματα μὴ συνεχόμενα ἐὰν ὁ οἰκισμὸς εἶναι διαμορφωμένος εἰς διακεκριμένας οἰκιστικὰς ἑνότητας (ὡς συνοικισμοί, συστάδες οἰκοδομῶν).

γ) Νὰ ἀκολουθοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν φυσικὰ ἢ τεχνητὰ ὅρια.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων δέον νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ τυχὸν προγενεστέρα πρᾶξις τῆς Διοικήσεως περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκισμοῦ.

4. Περιοχαὶ αἱ ὁποῖαι ἐκ τῆς ὑφισταμένης χρήσεως, (δάση, καλλιεργούμεναι ἐκτάσεις, ἀγροὶ κ.λπ.) τεκμαίρεται ὅτι δὲν ἀποτελοῦν μέρη τοῦ οἰκισμοῦ ἀποκλείονται νὰ περιληφθοῦν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ὅρια τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον οἰκισμῶν καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου συνοδευομένης ὑπο σχεδιαγράμματος, ἐφ' οὗ σημειοῦνται τὰ ὅρια καὶ δημοσιευομένου ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. (ἄρθρον 6 παρ. 8 Ν. 947/1979).

2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου ἐκδίδεται μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἁρμοδίας Νομαρχιακῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

3. Ἡ διαδικασία διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων τῶν ὡς ἄνω οἰκισμῶν κινεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος, δύναται δὲ νὰ κινηθῇ καὶ ὑπὸ τῆς οἰκείας Νομαρχίας.

4. Εἰς περίπτωσιν κινήσεως τῆς διαδικασίας ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐκτίθεται μετὰ τοῦ σχετικοῦ σχεδιαγράμματος ἢ ἀεροφωτογραφίας εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἢ τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα, ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας, εἰδοποιουμένου τοῦ κοινοῦ περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος διὰ γενικῆς προσκλήσεως, τοιχοκολλωμένης εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τοῦ οἰκισμοῦ. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καὶ νὰ ὑποβάλουν ἐγγράφως εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα τὰς κατὰ τούτων τυχὸν ἐνστάσεις των. Ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ ταύτας ὁμοῦ, μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεώς του εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Ἡ ἁρμοδία Νομαρχιακὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὴν ὁποίαν κοινοποιεῖται ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὑποχρεοῦται ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ λήψεως τῆς ἀποφάσεως νὰ ἀποστείλῃ τὰς ἀπόψεις της εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἡ ἀπάντησις τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας θεωρεῖται θετικὴ διὰ τὸν Νομάρχην.

5. Εἰς περίπτωσιν κινήσεως τῆς διαδικασίας ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἡ σχετικὴ μελέτη ἀποστέλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ γνωμοδότησιν, ἡ ὁποία δέον νὰ ἐκδίδεται καὶ νὰ κοινοποιῆται εἰς τὴν οἰκείαν Νομαρχίαν ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ λήψεως τῆς σχετικῆς μελέτης.

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας αὐτῆς ἡ γνωμοδότησις θεωρεῖται διὰ τὸν Νομάρχην θετική.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δέον νὰ ἐκπληροῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος καὶ τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 4 ὁριζόμενα.

Παρερχομένης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀπράκτου ὁ Νομάρχης δύναται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 Συμβουλίου νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων καὶ ἄνευ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

6. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων δέον νὰ ἐκδίδεται ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὴν Νομαρχίαν τῆς σχετικῆς διαδικασίας ἀπὸ τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα.

7. Ὅπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναφέρεται Νομάρχης, νοεῖται, διὰ τὸν νομὸν Ἀττικῆς, ὁ Ἀναπληρωτὴς Νομάρχης Προϊστάμενος τοῦ οἰκείου διαμερίσματος, ὅπου Νομαρχία νοεῖται τὸ οἰκεῖον Διαμέρισμα, ὅπου δὲ ἀναφέρεται Νομαρχιακὸν Συμβούλιον Δημοσίων Ἔργων, ἁρμόδιον διὰ γνωμοδότησιν, νοεῖται τὸ Συμβούλιον Δημοσίων Ἔργων, τοῦ οἰκείου Διαμερίσματος καὶ ὅπου ἕτεραι ὑπηρεσίαι νοοῦνται αἱ ἀντίστοιχοι ὑπηρεσίαι τοῦ οἰκείου Διαμερίσματος.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος οἰκισμῶν καθορίζονται ὡς εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 4,5,6,7,8,9.

Ἄρθρον 4.

1. Ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα θεωροῦνται τὰ οἰκόπεδα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐλάχιστον ἐμβαδὸν δύο χιλιάδες (2.000) μ2 καὶ πρόσωπον ἐπὶ ὑφισταμένου κοινοχρήστου χώρου.

2. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα τὰ οἰκόπεδα τὰ ὁποῖα ἔχουν α) κατὰ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Δ/τος :

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν : τριακόσια (300) μ2 καὶ β) κατὰ τὴν 25.7.1979, ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 19.7.79 Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων οἰκισμῶν κ.λ.π.» (ΦΕΚ 401 τ.Δ'):

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν : ἑκατὸν πεντήκοντα (150) μ2.

3. Ὡσαύτως θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα τὰ οἰκόπεδα μὲ οἵας διαστάσεις καὶ ἐμβαδὸν εἶχον κατὰ τὴν 2.7.1968, ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15.6.1968 Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν κ.λπ.» (ΦΕΚ 111 τ.Δ').

Ἄρθρον 5.

1. Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται τὸ τῶν πτερύγων ἢ τὸ συνεχές, ἀναλόγως τοῦ ἐπικρατοῦντος εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ οἰκοπέδου.

2. Τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται εἰς ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν διὰ τὸ σύστημα τῶν πτερύγων ἢ ἑβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς

ἑκατὸν (70%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν διὰ τὸ συνεχὲς σύστημα.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν κτιρίων ὁρίζεται εἰς δύο (2) ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ, δυναμένης λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους, τῆς κατασκευῆς καὶ τρίτου ὀρόφου ἄνευ ὑπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως.

2. Ὡς μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ὁρίζεται τὰ ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7,50) μέτρα. Τὸ ὕψος τοῦτο μετρεῖται ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τῆς τομῆς τοῦ περιγράμματος τῆς κατόψεως τοῦ κτιρίου μὲ τὸ φυσικὸν ἢ τὸ κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ παρόντος διαμορφωμένο ἔδαφος. Τὸ κτίριον δὲν δύναται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους νὰ ὑπερβῇ τὸ μέγιστον ὕψος τῶν δέκα (10) μέτρων εἰς οἱονδήποτε σημεῖον αὐτοῦ.

3. Εἰς περίπτωσιν προσθήκης καθ' ὕψος ὀρόφου ἐπὶ νομίμως ὑφισταμένου κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κτιρίου ὡς ἐπιτρέπεται ὑπέρβασις τοῦ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μεγίστου ὕψους τῶν 7,5 μ. μέχρις ἑνὸς (1,00) μέτρου, ἐφαρμοζομένου καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος.

4. Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς στέγης τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους μέγιστα ὕψη προσαυξάνονται κατὰ ἓν καὶ ἥμισυ (1,50) μέτρον.

5. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων ἐπιτρέπονται μόνον αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι ἐκσκαφαί. Ἐπὶ κεκλιμένου δὲ ἐδάφους ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ οἰκοπέδου εἰς ἐπίπεδα ἐλαχίστου πλάτους 5 μ. δι' ἀναλημματικῶν τοίχων ἢ πρανῶν μεγίστου ὕψους ἑνὸς καὶ ἡμίσεος (1,50) μέτρου.

6. Ἐπὶ κτιρίου ὄγκου πλέον τῶν δύο χιλιάδων (2.000) κυβικῶν μέτρων ὑπεράνω τῆς στάθμης τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, ἐπιβάλλεται ἡ διάσπασις τοῦ ὄγκου τούτου εἰς μικροτέρους ὄγκους ἢ εἰς ἀνεξάρτητα κτίρια ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ λειτουργικῶς ἑνιαίου οἰκοδομήματος. Ἐφ' ὅσον διὰ λόγους λειτουργικοὺς τοῦ κτιρίου δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς μελέτης τοῦ κτιρίου ἡ οἰκεία Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου (Ε.Ε.Α.Ε.).

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ συντελεστὴς δομήσεως τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται εἰς 0,80 ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι :

α) Διὰ τουριστικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ κτίρια ἀμιγοῦς ἐπαγγελματικῆς χρήσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν ὀρόφων νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 1600 τ.μ.

β) Διὰ κτίρια κοινῆς ὠφελείας δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν ὀρόφων νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 2000 τ.μ.

γ) Διὰ κατοικίαν καὶ λοιπὰς χρήσεις δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν ὀρόφων νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 400 τ.μ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ὡς ἄνω συνολικὴ ἐπιφάνεια δύναται νὰ μὴν εἶναι μικροτέρα τῶν 300 τ.μ. τηρουμένης τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος.

2. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ συντελεστὴς δομήσεως τῶν οἰκοπέδων ἐπιφανείας μικροτέρας τῶν 300 τ.μ. ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως :

– Διὰ τὰ οἰκόπεδα ἐπιφανείας μικροτέρας ἢ ἴσης τῶν 100 τ.μ. συντελεστὴς δομήσεως 1,60.

– Διὰ τὰ οἰκόπεδα ἐπιφανείας μικροτέρας ἢ ἴσης τῶν 300 τ.μ. συντελεστὴς δομήσεως 1,20 δυναμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας τῶν ὀρόφων νὰ μὴν εἶναι μικροτέρας τῶν 160.000 τ.μ.

– Διὰ τὰ οἰκόπεδα ἐπιφανείας μικροτέρας ἢ ἴσης τῶν 300 τ.μ. ὁ συντελεστὴς δομήσεως ὁρίζεται εἰς 1,0 δυναμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας τῶν ὀρόφων νὰ μὴν εἶναι μικροτέρας τῶν 240 τ.μ.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ κατασκευὴ στέγης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐφ' ὅσον, εἰς τὸν οἰκισμὸν ἐπικρατεῖ κάλυψις τῶν οἰκοδομῶν διὰ στέγης κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ὑπηρεσίας.

2. Ὑπεράνω τοῦ καθοριζομένου, διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος, μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους τῶν κτιρίων οὐδεμία κατασκευὴ ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς συμπαγοῦς στηθαίου, κτιστῆς δεξαμενῆς ἀποθηκεύσεως ὕδατος ὕψους ἕως ἑνὸς μέτρου (1,00) στέγης καὶ καπνοδόχων.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξωτερικῆς ἀκαλύπτου κλίμακος ἀνόδου πρὸς τὸ δῶμα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μεγίστου πλάτους μέχρις 1,20 μ. τῆς προβολῆς αὐτῆς μὴ ὑπολογιζομένης εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομήσεως, ἐφ' ὅσον οἱ τυχὸν προκύπτοντες χῶροι εἶναι βοηθητικοί.

4. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κτίσματος ἐπὶ ὑποστυλωμάτων (PILOTIS) ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ Γ.Ο.Κ.

5. Ὡς οἰκοδομικὴ γραμμὴ νοεῖται ἡ ἐν τοῖς πράγμασι ὑφισταμένη τοιαύτη.

6. Κατ' ἐξαίρεσιν τὸ κτίριον δύναται νὰ τοποθετεῖται κατὰ τὴν κυρίαν ὄψιν αὐτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐσώτερον τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης οἰκοδομικῆς γραμμῆς καὶ νὰ ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο διὰ λόγους κυκλοφοριακοὺς εἴτε κατὰ τὴν κρίσιν τῶν πολεοδομικῶν ἀρχῶν εἴτε ἐφ' ὅσον ὑφίσταται σχετικὴ γνωμοδότησις τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου περὶ αὐτοῦ ὑπολογιζομένου ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ ἀφιεμένου οὕτως ἀκαλύπτου τμήματος εἰς τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου.

7. Ἐπὶ οἰκοπέδων ἐμβαδοῦ ἴσου ἢ μεγαλυτέρου τῶν πεντακοσίων (500) τ.μ. τὸ κτίριον δέον νὰ τοποθετεῖται εἰς ἀπόστασιν τουλάχιστον τεσσάρων (4) μέτρων, ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης οἰκοδομικῆς γραμμῆς.

8. Εἰς περίπτωσιν παραλιακῶν οἰκισμῶν, ἡ οἰκοδομὴ τοποθετεῖται εἰς ἀπόστασιν δέκα πέντε (15) μέτρων τουλάχιστον, ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθοριζομένης γραμμῆς αἰγιαλοῦ (χειμέριον κῦμα).

9. Ἡ περίφραξις τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐχόντων πρόσωπον πρὸς τὴν θάλασσαν τοποθετεῖται ἐπὶ τῆς νομίμως καθοριζομένης γραμμῆς παραλίας.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν οἰκισμῶν ὡς καὶ ἐκτὸς αὐτῶν εἰς ἀπόστασιν τουλάχιστον 500,00 μ. περιμετρικῶς τῶν καθοριζομένων ὁρίων, ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις ὀχλουσῶν ἐπαγγελματικῶν ἐγκαταστάσεων, βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν κλπ. ὡς καὶ πτηνοτροφείων, ἐκτροφείων χοίρων καὶ βοοειδῶν.

2. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, καὶ ἀποκαταστάσεως παλαιῶν κτισμάτων παρουσιαζόντων ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων οἰκισμῶν, ἡ οἰκοδομικὴ ἄδεια χορηγεῖται ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ὑφισταμένη δόμησις τῶν κτισμάτων τούτων ἀντίκειται πρὸς τοὺς καθοριζομένους διὰ τοῦ παρόντος ὅρους (ἀρτιότης, κάλυψις, ὕψος, θέσις οἰκοδομῆς ἐν τῷ οἰκοπέδῳ κ.λπ.) καὶ τοὺς ἐν γένει νῦν ἰσχύοντας κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἁρμοδίας Ε.Ε.Α.Ε.

3. Ἐπιβάλλεται ἡ ἐγκατάστασις βιολογικοῦ καθαρισμοῦ τῶν λυμάτων εἰς τὰς περιπτώσεις κτιρίων κοινῆς ὠφελείας, Τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων, βιοτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ μεγέθους των ἐπιβάλλεται καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ὑπηρεσίας. Προκειμένου περὶ κατοικιῶν ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευὴ στεγανοῦ βόθρου.

Ἄρθρον 10.

Οἰκόπεδα τὰ ὁποῖα μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐνέπιπτον ἐντὸς ὁρίων οἰκισμῶν πρὸ τοῦ 1923 καθορισθέντων δι' ἀποφάσεων Νομαρχῶν, αἵτινες δὲν ἠκυρώθησαν μεταγενεστέρως καὶ ἦσαν ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα, βάσει τῶν μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάξεων ἐξακολουθοῦν νὰ θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομοῦνται ὑπὸ τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 11.

Οἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος προσδιορισθέντες καθ' ὅρια οἰκισμοὶ δύνανται νὰ ὀργα-

νωθοῦν περαιτέρω κατὰ ζώνας ἐγκρινομένας δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ κατόπιν προηγουμένης συντάξεως σχετικῆς μελέτης.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μελέτη περιλαμβάνει:

α) Ἀναγνώρισιν τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως τοῦ οἰκισμοῦ.

β) Πρότασιν ὀργανώσεως τοῦ οἰκισμοῦ κατὰ ζώνας.

2. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως τοῦ οἰκισμοῦ περιέχει εἰς ἔκθεσιν καὶ διαγράμματα ὑπὸ κλίμακα : 1 : 2000 ἕως 1 : 500 τὰ ἀκόλουθα τοὐλάχιστον στοιχεῖα τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως τοῦ οἰκισμοῦ.

α) Χρήσεις γῆς κατὰ ζώνας : κατοικίας, ἐπαγγελματικὰς ἐγκαταστάσεις, κοινωφελεῖς ἐγκαταστάσεις κ.λπ.

β) Κυρίους κοινοχρήστους χώρους : πλατείας, κυρίας ὁδοὺς κυκλοφορίας κ.λπ.

γ) Ἀρχαιολογικοὺς χώρους, ρέματα, κυρίας χαρακτηριστικὰς φυτεύσεις (δάση, καλλιεργείας κ.λπ.).

δ) Σημαντικὰς ἰδιοκτησίας Δήμου ἢ Κοινότητος, Δημοσίου καὶ Ὀργανισμῶν.

ε) Κτίσματα καὶ ἀριθμὸν ὀρόφων καθ' ὁμάδας.

στ) Μέσον πραγματοποιηθέντα συντελεστὴν δομήσεως (σ.δ.) (συνολικὴν ἐπιφάνειαν ἐκμεταλλεύσεως, συνολικὴν ἐπιφάνειαν οἰκοπέδων)..

ζ) Ἀξιόλογα κτίσματα ἢ τμήματα οἰκισμοῦ χρήζοντα εἰδικῆς προστασίας.

η) Πληθυσμιακὰς μεταβολὰς (μόνιμον καὶ ἐποχιακὸν πληθυσμόν).

θ) Τάσεις ἀναπτύξεως τοῦ οἰκισμοῦ (χαρακτῆρα, περιοχὰς ἀναπτυσσομένας καὶ μὴ κατευθύνσεις ἐπεκτάσεως κ.λπ.).

ι) Γραμμὴ χειμερίου κύματος καὶ παραλίας.

3. Ἡ πρότασις ὀργανώσεως τοῦ Οἰκισμοῦ κατὰ ζώνας περιέχει εἰς ἔκθεσιν καὶ διαγράμματα ὑπὸ κλίμακα 1:2000 ἕως 1 : 500 τὰς προτεινομένας ρυθμίσεις καὶ εἰδικώτερον μέχρι τρεῖς κατηγορίας ζωνῶν ὑπὸ τὰς ἐνδείξεις Α,Β,Γ, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἰσχύουν οἱ εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα εἰδικοὶ ὅροι δομήσεως.

4. Ἡ ζώνη Α περιλαμβάνει τμῆμα ἢ τμήματα τοῦ οἰκισμοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ μέσος πραγματοποιηθεὶς συντελεστὴς δομήσεως (σ.δ.) εἶναι τοὐλάχιστον 1,0.

5. Ἡ ζώνη Β περιλαμβάνει τμῆμα ἢ τμήματα τοῦ οἰκισμοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ μέσος πραγματοποιηθεὶς σ.δ. εἶναι τοὐλάχιστον 0,6 ἕως 1,0.

6. Ἡ ζώνη Γ περιλαμβάνει τμῆμα ἢ τμήματα τοῦ οἰκισμοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ μέσος πραγματοποιηθεὶς σ.δ. εἶναι μικρότερος τοῦ 0,1.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ ἐντὸς τῶν ζωνῶν Α, Β καὶ Γ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ τῶν οἰκοπέδων ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

Ζώνη Α :
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν 100 τετρ. μέτρα.

Ζώνη Β :
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν 500 τετρ. μέτρα.

Ζώνη Γ :
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν 1000 τετρ. μέτρα.

2. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα :

α) Τὰ οἰκόπεδα ἐντὸς τῶν ζωνῶν Α, Β καὶ Γ μὲ τὰς διαστάσεις καὶ τὸ ἐμβαδὸν τὸ ὁποῖον εἶχον κατὰ τὴν 2.7.1968 ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15.5.1968 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν κ.λπ.» (ΦΕΚ 111 τ. Δ/68).

β) Τὰ οἰκόπεδα ἐντὸς τῶν ζωνῶν Β καὶ Γ τὰ ὁποῖα εἶχον κατὰ τὴν 25.7.1979, ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 19.7. 1979 Δ/τος (ΦΕΚ 401 τ. Δ/79):

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ἑκατὸν πεντήκοντα (150) μ2.

γ) Τὰ οἰκόπεδα ἐντὸς τῶν ζωνῶν Β καὶ Γ τὰ ὁποῖα ἔχουν κατὰ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν 300 τ.μ.

Ἄρθρον 14.

Οἱ λοιποὶ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν ζωνῶν Α, Β καὶ Γ ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

1. Οἰκοδομικὸν σύστημα τὸ τῶν πτερύγων ἢ τὸ συνεχές.

2. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν κτιρίων ὁρίζεται εἰς δύο (2) ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ, δυναμένης λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους τῆς κατασκευῆς καὶ τρίτου ὀρόφου ἄνευ ὑπερβάσεως τοῦ σ.δ.

3. Μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7,5) μ. Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων μετρεῖται ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τῆς τομῆς τοῦ περιγράμματος τῆς κατόψεως τοῦ κτιρίου μὲ τὸ φυσικὸν ἢ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος διαμορφωμένου ἐδάφους. Τὸ κτίριον δὲν δύναται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους νὰ ὑπερβῇ τὸ μέγιστον ὕψος τῶν δέκα 10 μ. εἰς οἱονδήποτε σημεῖον αὐτῆς.

4. Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς στέγης, τὸ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων προσαυξάνεται κατὰ ἓν καὶ ἥμισυ (1,50) μ.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν προσθήκης καθ' ὕψος ὀρόφου ἐπὶ νομίμως ὑφισταμένου κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κτιρίου ἐπιτρέπεται ὑπέρβασις τοῦ κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ παρόντος μεγίστου ὕψους τῶν 7.5 μ. μέχρις ἑνὸς (1,00)μέτρου ἐφαρμοζομένου εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 3 τοῦ παρόντος.

6. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀκαλύπτων χώρων, τῶν οἰκοπέδων ἐπιτρέπονται μόνον αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι ἐκσκαφαί. Ἐπὶ κεκλιμένου δὲ ἐδάφους ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ οἰκοπέδου εἰς ἐπίπεδα ἐλαχίστου πλάτους 5 μέτρων δι' ἀναλημματικῶν τοίχων ἢ πρανῶν μεγίστου ὕψους ἑνὸς καὶ ἡμίσεος (1,50) μ.

7. Ἐπὶ κτιρίου ὄγκου πλέον τῶν δύο χιλιάδων (2.000) κ.μ. ὑπεράνω τῆς στάθμης τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, ἐπιβάλλεται ἡ διάσπασις τοῦ ὄγκου αὐτοῦ εἰς μικροτέρους ἢ εἰς ἀνεξάρτητα κτίρια ἔστω καὶ ἐὰν πρόκειται περὶ λειτουργικῶς ἑνιαίου οἰκοδομήματος. Ἐφ' ὅσον διὰ λειτουργικοὺς λόγους τοῦ κτιρίου δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς μελέτης ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 15.

1. Ὁ συντελεστὴς δομήσεως τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται κατὰ ζώνην ὡς ἀκολούθως :

Ζώνη Α : σ.δ. 1.2

Ζώνη Β : σ.δ. 0,8

Ζώνη Γ σ.δ. 0,4

2. Διὰ τὰ οἰκόπεδα τῆς Ζώνης Γ καὶ προκειμένου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων κτιρίων κοινῆς ὠφελείας καὶ κτιρίων ἀμιγοῦς ἐπαγγελματικῆς χρήσεως ἐγκαταστάσεων (βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν, κ.λ.π.) ὁρίζεται σ.δ. 0,8 τούτου ὑπολογιζομένου μέχρι τῶν 2000 τ.μ. ἐπιφανείας οἰκοπέδου. Διὰ τὴν ἐπὶ πλέον ἐπιφάνειαν τοῦ οἰκοπέδου ὁρίζεται σ.δ. 0.2.

3. Εἰδικῶς διὰ τὰ οἰκόπεδα τῶν ζωνῶν Α, Β καὶ Γ ὁρίζεται:

3.1 Διὰ οἰκόπεδα ἐπιφανείας μικροτέρας ἢ ἴσης τῶν 100 τ.μ. ὁρίζεται συντ. δομήσεως 1,6.

3.2. Διὰ οἰκόπεδα ἐπιφανείας μικροτέρας ἢ ἴσης τῶν 200 τ.μ. ὁρίζεται σ.δ. 1.2 δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν κτιρίων νὰ μὴν εἶναι μικροτέρα τῶν 160 τ.μ.

3.3. Διὰ οἰκόπεδα τῶν ζωνῶν Β καὶ Γ ἐπιφανείας μικροτέρας ἢ ἴσης τῶν 300 τ.μ. ὁρίζεται σ.δ. 1,0 δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν κτιρίων νὰ μὴν εἶναι μικροτέρα τῶν 240 τ.μ.

3.4. Διὰ οἰκόπεδα τῶν Ζωνῶν Β καὶ Γ ἐπιφανείας μικροτέρας ἢ ἴσης τῶν 500 τ.μ. ὁρίζεται σ.δ. 0.8 δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν κτιρίων νὰ μὴν εἶναι μικροτέρα τῶν 300 τ.μ.

3.5. Διὰ οἰκόπεδα τῆς Ζώνης Γ καὶ ἐπιφανείας μικροτέρας τῶν 1000 τ.μ. δύναται ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια τῶν κτιρίων νὰ μὴν εἶναι μικροτέρα τῶν 400 τ.μ.

Ἄρθρον 16.

1. Ὡς οἰκοδομικὴ γραμμή, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως, νοεῖται ἡ ἐν τοῖς πράγμασι ὑφισταμένη.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν τὸ κτίριον δύναται νὰ τοποθετεῖται κατὰ τὴν κυρίαν αὐτοῦ ὄψιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐσώτερον τῆς κατ' ἀνωτέρω ὁριζομένης οἰκοδομικῆς γραμμῆς ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο γιὰ λόγους κυκλοφοριακοὺς εἴτε κατὰ τὴν κρίσιν τῆς πολεοδομικῆς ἀρχῆς εἴτε ἐφ' ὅσον ὑφίσταται σχετικὴ γνωμοδότησις τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου περὶ αὐτοῦ ὑπολογιζομένου ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ ἀφιεμένου οὕτως ἀκαλύπτου τμήματος εἰς τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου.

3. Ἐπὶ οἰκοπέδων ἐμβαδοῦ ἴσου ἢ μεγαλυτέρου τῶν πεντακοσίων (500) τ.μ. τὸ κτίριον δέον νὰ τοποθετεῖται εἰς ἀπόστασιν τουλάχιστον τεσσάρων (4) μ. ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης οἰκοδομικῆς γραμμῆς.

4. Εἰς περίπτωσιν παραλιακῶν οἰκισμῶν ἡ οἰκοδομὴ ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως τοποθετεῖται εἰς ἀπόστασιν δέκα πέντε (15) μ. τουλάχιστον ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθοριζομένης γραμμῆς αἰγιαλοῦ (χειμέριον κῦμα).

5. Ἡ περίφραξις τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐχόντων πρόσωπον πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως τοποθετεῖται ἐπὶ τῆς νομίμως καθοριζομένης γραμμῆς παραλίας.

6. Ἡ κατασκευὴ στέγης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐφ' ὅσον εἰς τὸν οἰκισμὸν ἐπικρατεῖ κάλυψις τῶν οἰκοδομῶν διὰ στέγης κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ὑπηρεσίας.

7. Ὑπεράνω τοῦ καθοριζομένου διὰ τοῦ παρόντος Δ/τος μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους τῶν κτιρίων οὐδεμία κατασκευὴ ἐπιτρέπεται ἐκτὸς συμπαγοῦς στηθαίου, κτιστῆς δεξαμενῆς ἀποθηκεύσεως ὕδατος, ὕψους ἕως ἑνὸς μέτρου (1,0) στέγης καὶ καπνοδόχων.

8. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξωτερικῆς ἀκαλύπτου κλίμακος ἀνόδου πρὸς τὸ δῶμα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μεγίστου πλάτους 1.20 μ. τῆς προβολῆς αὐτῆς μὴ ὑπολογιζομένης εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομήσεως ἐφ' ὅσον οἱ τυχὸν προκύπτοντες χῶροι εἶναι βοηθητικοί.

9. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κτίσματος ἐπὶ ὑποστυλωμάτων (PILOTIS).

Ἄρθρον 17.

1. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν καὶ ἀποκαταστάσεως παλαιῶν κτισμάτων παρουσιαζόντων ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ζωνῶν, ἡ οἰκοδομικὴ ἄδεια χορηγεῖται ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ὑφισταμένη δόμησις τῶν κτιρίων τούτων ἀντίκειται πρὸς τοὺς καθοριζομένους διὰ τοῦ παρόντος ὅρους δομήσεως (ἀρτιότης. θέσις οἰκοδομῆς κ.λπ.) καὶ τοὺς ἐν γένει νῦν ἰσχύοντας κατὰ τὴν κρίσιν Ε.Ε.Α.Ε.

2. 9. Ἐπιβάλλεται ἡ ἐγκατάστασις βιολογικοῦ καθαρισμοῦ τῶν λυμάτων εἰς τὰς περιπτώσεις κτιρίων κοινῆς ὠφελείας. τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων. βιοτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ μεγέθους των ἐπιβάλλεται καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ὑπηρεσίας. Προκειμένου περὶ κατοικιῶν. ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευὴ στεγανοῦ βόθρου.

Ἄρθρον 18.

Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ζωνῶν, ὡς καὶ ἐκτὸς αὐτῶν εἰς ἀπόστασιν τουλάχιστον 500 μέτρων περιμετρικῶς τῶν καθοριζομένων ζωνῶν. ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις ὀχλουσῶν ἐπαγγελματικῶν ἐγκαταστάσεων, βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν κλπ. ὡς καὶ ἐκτροφείων χοίρων, βοοειδῶν καὶ πτηνοτροφείων.

Ἄρθρον 19.

1. Καταργοῦνται τὰ : α) ἀπὸ 15.6.1977 Π. Δ/γμα «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου» (ΦΕΚ 225 Δ'), β) τὸ ἀπὸ 19.7.1979 Π. Δ/γμα «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν κ.λπ.» (ΦΕΚ 401Δ). γ) ἀπὸ 21.11.1979 Π. Δ/γμα «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν πρὸ τῆς 16.8.1923 ὑφισταμένων οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου» (ΦΕΚ 693Δ) ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

2. Εἰδικὰ διατάγματα ἀναφερόμενα εἰς κατονομαζομένους οἰκισμοὺς ὡς παραδοσιακοὺς πρὸ τοῦ ἔτους 1923 ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν.

3. Οἱ ὅροι δομήσεως τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ οἰκισμῶν ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 χαρακτηριζομένων διὰ Δ/των ὡς παραδοσιακῶν, τῶν ὁποίων οἱ ὅροι δομήσεως καθορίζονται δι' εἰδικῶν Δ/των.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚ.ΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

---

(3)

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν ὁρίων τῆς τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 22.2.1980 Π.Δ/τος «περὶ ἀναστολῆς τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου περιοχὴν Ἀθηνῶν Ταύρου - Καλλιθέας - Καισαριανῆς - Ζωγράφου (Ἀττικῆς)» ἐπιβληθείσης ἀνατολῆς οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 8 καὶ 85Α αὐτοῦ.

2. Τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων α καὶ β τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ κεφαλαίου ΙΙ τοῦ ἀπὸ 3.4.1929 Ν.Δ. «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» (ΦΕΚ 155/Α) διατηρηθέντος ἐν ἰσχύι διὰ τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ ἀπὸ 9.8.1955 Β.Δ. «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» (ΦΕΚ 266/Α) ὡς ἡ ὡς ἄνω παράγραφος 7 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀπὸ 14.10.1947 Β.Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Γ.Ο.Κ. τοῦ Κράτους» (ΦΕΚ 234/Α), ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 24.5.1952 Β.Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14/29.10.1947 Β.Δ. «περὶ τροποποιήσεως κλπ.» (ΦΕΚ 140/Α), συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 6.4.1971 Β.Δ/τος «περὶ συμπληρώσεως τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 19 κλπ.» (ΦΕΚ 81/Δ) καὶ διετηρήθη ἐν ἰσχύι διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.» (ΦΕΚ 124/Α).

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1032/1980 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2,3 καὶ 7 αὐτοῦ.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1203/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Οἰκισμοῦ).

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1364/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Τροποποιεῖται ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 22.2.1980 Π.Δ/τος περὶ ἀναστολῆς τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου περιοχὴν Ἀθηνῶν Ταύρου - Καλλιθέας - Καισαριανῆς - Ζωγράφου (Ἀττικῆς) (ΦΕΚ 164/Δ), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 24.11.1980 Π.Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὁρίων τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 22.2.1980 Π. Δ/τος «περὶ ἀναστολῆς κλπ.» (ΦΕΚ 657/Δ) κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ μνημονευόμενα διαγράμματα (ὑπ' ἀριθ. Γ.4404/1980 πράξις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ) τῆς ἀναστολῆς περιοριζομένης μόνον εἰς τὰς διὰ κυανοῦ χρώματος κεχρωσμένας περιοχὰς καὶ εἰς οἰκόπεδα σημειούμενα διὰ μελαίνης γραμμῆς, ἔχοντα πρόσωπον ἐπὶ τῶν ὁδῶν Παιωνίου, Πέτρας, Ἰωαννίνων καὶ Κωνσταντινουπόλεως, Λαγουμιτζῆ, Χερσίφρωνος καὶ Βενιζέλου, Ὑμηττοῦ, Ἰσσοῦ καὶ Νυμφαίου καὶ Ἰσσοῦ καὶ Λουλουδιῶν ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ θεωρημένα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ.6026/1981 πράξεως αὐτοῦ δύο (2) σχετικὰ πρωτότυπα διαγράμματα ὑπὸ κλίμακα 1 : 5000 τῶν ὁποίων συνοπτικὰ ἀντίτυπα δημοσιεύονται μετὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Μετὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 22.2.1980 Π.Δ/τος προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα ὡς κάτωθι :

«3. Ἐπίσης τῆς ἀναστολῆς ἐξαιροῦνται προσθῆκαι κατ' ἐπέκτασιν ἢ καθ' ὕψος ἐπὶ ὑφισταμένων κτιρίων κοινῆς ὠφελείας ἢ ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 18 τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ ἀπὸ 9.8.1955 Β.Δ. «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» (ΦΕΚ 266/Α) ὡς αὐτὴ ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Τ.Υ. 7270/79 (4)

Περὶ μὴ χαρακτηρισμοῦ ὡς κατωκημένης τῆς περιοχῆς στὴ διασταύρωση τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Κοζάνης - Λαρίσης καὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς οἰκισμὸ Νεράϊδας στὸ Ν. Κοζάνης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/1955.
2. Τὶς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος 712/1970.
3. Τὶς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος γιὰ τὰ σχέδια πόλεων.
4. Τὶς διατάξεις «περὶ ΓΟΚ» τοῦ Ν. Δ/τος 8/9.6.73.
5. Τὸ ἀπὸ 26.8.1936 Β. Δ/γμα γιὰ τὶς οἰκοδομὲς ποὺ κτίζονται ἑκατέρωθεν τῶν ἐθνικῶν - ἐπαρχιακῶν - δημοτικῶν ὁδῶν.
6. Τὶς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23.10.1959 Β. Δ/τος.
7. Τὴν ἀριθ. Α9/1 - 8/9.8.71 κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐσωτερικῶν «περὶ ὀργανώσεως τῶν Νομαρχιῶν».

Λαβόντες ὑπόψη καὶ

α. Τὴν ἀπὸ 24.2.79 αἴτηση τοῦ Κων/νου Ε. Ἰωαννίδη μὲ τὸ συνημμένο σ' αὐτὴ τοπογραφικὸ διάγραμμα τοῦ Πολ. Ὑπομ/κοῦ Κων/νου Κωσταντόπουλου.

β. Τὴ σύμφωνη γνωμοδότηση τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων Νομοῦ Κοζάνης ποὺ διατυπώθηκε μὲ τὸ πρακτικὸ ἀριθμ. 39/79 αὐτοῦ, ἀποφασίζουμε:

Δὲν χαρακτηρίζουμε ὡς κατωκημένη τὴν περιοχὴ πέριξ τῆς συμβολῆς τῶν ὁδῶν ἐθνικῆς ὁδοῦ Κοζάνης - Λαρίσης καὶ ὁδοῦ πρὸς τὸν οἰκισμὸ Νεράιδας, γιατὶ δὲν συντρέχουν οἱ προϋποθέσεις ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὶς διατάξεις.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Κοζάνη, 29 Ἰανουαρίου 1981

Ὁ Νομάρχης
ΓΡΗΓ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

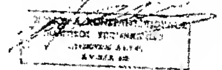
ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ "Ν. ΝΕΡΑΊΔΑ" (ΚΟΖΑΝΗΣ)

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Το υπο στοιχεια Α Β Γ Δ Ε Α εκτασεως 7500μ² ιδιοκτησιας Κων/νου Ιωαννιδη ζητειται προς ενταξιν εις το σχεδιον οικισμου

κλιμαξ 1:1000

Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Συνοικισμος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(5)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀναγκαστικῆς προσκυρώσεως οἰκοπεδικοῦ τμήματος ἐν Κομοτηνῇ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Τερλεμὲς τοῦ Νεοπτόλεμου, κάτοικος Κομοτηνῆς, ὁδὸς Σαμοθράκης ἀριθ. 2, κατέθηκεν εἰς τὸ ἐν Κομοτηνῇ ὑποκατάστημα τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ὑπὲρ παντὸς ἀναγνωρισθησομένου ἁρμοδίως δικαιούχου, τεσσαράκοντα ἑπτὰ χιλιάδας δραχμὰς (47.000), διὰ καταβλητέαν προσωρινὴν ἀποζημίωσιν, καθορισθεῖσαν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 209/1980 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ροδόπης εἰς δραχμὰς (10.000) ἀνὰ τ.μ. διὰ τὸ προσκυρωθὲν ἀναγκαστικῶς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 11/79 πράξεως ἀναλογισμοῦ τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν. Ροδόπης, κυρωθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 43565/18.10.79 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ροδόπης, εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ καταθέτου, φερομένων ἐν τῷ συνοδεύοντι τὴν ἀνωτέρω πρᾶξιν τοπογραφικῷ διαγράμματι ὑπ' αὔξ. ἀριθ. (14) οἰκοδομικὸν τμῆμα 4,70 τ.μ. ὑπὸ τὰ στοιχεῖα (24, 25,26,27,23,24) ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. (11) ἰδιοκτησίας, φερομένων ὡς ἰδιοκτητῶν αὐτῆς τῶν κληρονόμων Σκαπαριώτη, ἤτοι (Εὐαγγέλου Σκαπαριώτη, Καλλιόπης Σκαπαριώτη καὶ κληρονόμων Ὄλγας Κοσμᾶ Σκήπου).

Τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. 14976/16.2.1981 γραμμάτιον συστάσεως Παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων κατετέθη εἰς τὸν συμβολαιογράφον Κομοτηνῆς Πλούταρχον Εὐστρατίου τοῦ Νικολάου (Λ. Ἡρώων ἀριθ. 5) συνταγείσης πρὸς τοῦτο τῆς ὑπ' ἀριθ. 38323/17.2.1981 πράξεώς του.

Πρὸς γνῶσιν παντὸς δικαιούχου καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας, δημοσιευθήτω νομίμως ἡ παροῦσα διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Κομοτηνῇ τῇ 23 Φεβρουαρίου 1981

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΠΕΤΡΟΣ ΧΡ. ΜΑΤΣΚΙΔΗΣ

(Ἀριθ. τριπ. Δημ. Ταμ. Δικ. Εἰσπ. Ἀθ.6382/27.2.81).

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ